

اخبار

استاد بازنشسته دانشگاه شیکاگو تشریح کرد

عربستان سعودی و محدودیت ترامپ

به گزارش ایلنا، استاد بازنشسته علوم سیاسی دانشگاه شیکاگو گفت: بزرگ‌ترین خطر برای ایران این است که نتایج‌هو بتواند ترامپ را که به‌عنوان یک رهبر، فردی دمدمی‌مزاج و غیرجدی است، متقاعد کند جنگ با ایران به نفع آنها خواهد بود و تنها عاملی که ممکن است ترامپ را محدود کند، عربستان سعودی است.

رونالد سانی (Ronald Suny)، استاد بازنشسته تاریخ، علوم سیاسی و روابط بین‌الملل دانشگاه شیکاگو، در گفت‌وگو با ایلنا، درباره ارزیابی خود از روی کار آمدن ترامپ و پیش‌بینی از وضعیت منطقه در دوره ترامپ گفت: «شرایط» حرف اول را می‌زند و شرایطی که در آن دونالد ترامپ در سال ۲۰۲۵ به قدرت بازگشت، نه برای ایالات متحده و نه برای ایران مساعد نیست.
درواقع، این شرایط برای کل خاورمیانه نامطلوب است.

وی افزود: این شرایط چیست؟ مهم‌ترین قدرت‌های حاضر (پس از جنگ ویرانگر و نسل‌کشی اسرائیل علیه فلسطینی‌ها، سقوط اسد در سوریه و نابودی حزب‌الله در لبنان) اسرائیل و ترکیه هستند.

سانی با بیان اینکه روسیه عملا هم از خاورمیانه و هم از قفقاز جنوبی عقب‌نشینی کرده و وفادارترین متحد خود، ارمنستان را در برابر همسایه متخاصم، آذربایجان، رها کرده است، یادآور شد: گرجستان در بحران سیاسی فرو رفته، لبنان در جنگال اسرائیل گرفتار شده و مصر و اردن در تلاش هستند راهی برای تعامل با رژیم ترامپ پیدا کنند؛ رژیمی که عملا بدون هیچ تلاشی برای حفظ ظاهر، متحد اسرائیل است و دیگر نقش میانجی را بازی نمی‌کند.

بزرگ‌ترین قربانیان وضعیت موجود، فلسطینی‌ها و کردها خواهند بود

وی گفت: بزرگ‌ترین قربانیان این وضعیت، فلسطینی‌ها و کردها خواهند بود؛ گروه‌هایی که هیچ دولتی واقعا آماده کمک به آنها نیست.

این وضعیت دانشگاه شیکاگو با طرح این سؤال که در این شرایط ایران چه وضعیتی خواهد داشت؟ گفت: با توجه به تهاجمی‌شدن و افزایش اعتمادبه‌نفس اسرائیل که معتقد است دیگر محدودیتی از سوی آمریکا با اروپا ندارد، ایران باید محتاط باشد.

وی تأکید کرد: بزرگ‌ترین خطر برای ایران این است که نتایج‌هو بتواند ترامپ را که به‌عنوان یک رهبر، فردی دمدمی‌مزاج و غیرجدی است، متقاعد کند جنگ با ایران به نفع آنها خواهد بود.

این استاد روابط بین‌الملل درباره احتمال آغاز مذاکرات ایران و آمریکا و توافق دو کشور گفت: امیدی به احیای توافق با ایران از سوی ترامپ وجود ندارد، تنها امید این است که او چراغ سبزی برای حمله اسرائیل به ایران نشان ندهد.

وی عنوان کرد: به دلایلی که درک آن دشوار است، ترامپ تهدیدکردن را دوست دارد، اما جنگ‌ها را نه، جنگ‌ها بیش از حد غیرقابل پیش‌بینی هستند و باعث ویرانی می‌شوند.

سانی با بیان اینکه تنها عاملی که ممکن است ترامپ را محدود کند، عربستان سعودی است، گفت: ترامپ و خانواده‌اش امیدوارند برای ده‌ها، حتی پس از خروج او از قدرت، از ثروت و روابط سعودی‌ها بهره‌مند شوند. بر همین اساس، ایران بهتر است روابط بهبودیافته خود با سعودی‌ها را تقویت کند.

معاون حقوقی رئیس‌جمهور در همایش ملی وقاف ایجاد تفرقه در جامعه به‌منزله‌گام برداشتن در زمین دشمن است

معاون حقوقی رئیس‌جمهور وقاف را کلید حل مشکلات جامعه اسلامی دانسته و گفت امروز جوامع اسلامی و به‌ویژه کشور عزیزمان ایران، بیش از گذشته نیازمند وقاف هستند؛ چراکه در عرصه سیاست‌ورزی و اجتماعی، وقاف و همدلی می‌تواند به‌عنوان مهم‌ترین عامل پیروزی و دستیابی به اهداف عالیه در برابر دشمنان عمل کند. دشمنان ما به دنبال ایجاد تفرقه در جامعه و بهره‌برداری از این تفرقه‌ها برای رسیدن به اهداف شوم خود هستند. در این میان، باید متوجه باشیم که چطور باید از ابزار وقاف در مقابله با این تهدیدها استفاده کنیم.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، معاون حقوقی رئیس‌جمهور در همایش ملی وقاف که با حضور حجت‌الاسلامالمسلمین حمزه خلیلی، معاون اول قوه قضائیه، دکتر محمد سرکزی، رئیس کمیسیون قضائی مجلس شورای اسلامی، هیئت‌مدیره‌های مرکز وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده قوه قضائیه در مشهد مقدس برگزار شد، از ضرورت صیانت از وقاف ملی سخن گفت.

او در سخنان خود به این نکته نیز اشاره کرد که امروز هر بهانه و هر مصلحت‌اندیشی‌ای که موجب تفرقه در جامعه شود، خواسته یا ناخواسته گام‌برداشتن در زمین اسرائیل و اجرای بخشی از توطئه تانیا‌هو درمأنده در عرصه سیاست است.

حجت‌الاسلام مجید انصاری در ابتدای سخنان خود، ضمن تبریک فرارسیدن عید میبعث پیامبر عظیم‌الشان اسلام، حضرت محمد مصطفی(ص) گفت: عظمت و ارزش این عید بزرگ به اندازه‌ای است که در قرآن کریم در کنار همه نعمت‌های بزرگ معنوی و مادی، به این رویداد بزرگ نیز اشاره شده است؛ چنان‌که نعمت بعثت پیامبر اسلام به‌ویژه در آیه شریفه «لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ» نیز مورد اشاره قرار گرفته است. خداوند را به‌خاطر این نعمت سیاس‌گزاریم و امیدواریم که پیام بعثت و رسالت بزرگی که در پی آن است، در عرصه حیات فردی و اجتماعی انسان‌ها تحقق یابد.

او ضمن قدردانی از برگزاری این گردهمایی و همچنین انتخاب عنوان زیبای «وقاف» برای این همایش، واژه وقاف را در تاریخ و فرهنگ کشورمان بسیار مهم و کلیدی توصیف کرد و گفت: وقاف همواره دارو و کیمیای بزرگی است که می‌تواند جوامع انسانی، به‌ویژه جوامع بزرگ اسلامی را به سمت سعادت و رستگاری هدایت کند.

او وقاف را کلید حل مشکلات جامعه اسلامی دانست و گفت: امروز جوامع اسلامی و به‌ویژه کشور عزیزمان ایران، بیش از گذشته نیازمند وقاف هستند؛ چراکه در عرصه سیاست‌ورزی و اجتماعی، وقاف و همدلی می‌تواند به‌عنوان مهم‌ترین عامل پیروزی و دستیابی به اهداف عالیه در برابر دشمنان عمل کند. دشمنان ما به دنبال ایجاد تفرقه در جامعه و بهره‌برداری از این تفرقه‌ها برای رسیدن به اهداف شوم خود هستند. در این میان، باید متوجه باشیم که چطور باید از ابزار وقاف در مقابله با این تهدیدها استفاده کنیم.

حجت‌الاسلاموالمسلمین انصاری با اشاره به اینکه کشور در آستانه دهه فجر انقلاب اسلامی نیز قرار دارد، گفت: این انقلابی است که با عنصر وقاف و با مشارکت تمامی ملت ایران از همه اقوام، مذاهب و رنگ‌ها، توانستند در کنار یکدیگر اراده خود را به کرسی بنشانند و زمینه‌های تشکیل جمهوری اسلامی را فراهم کنند. در ۲۵ سال گذشته نیز این وقاف بوده که عامل بقای انقلاب، غلبه بر جنگ تحمیلی و بسیاری دیگر از دستاوردهای بزرگ شده است. به‌ویژه در بحران‌ها و فشارهای مختلف، این وقاف بوده که همچنان کشور را حفظ کرده است.

سال ۲۰۲۵ میلادی شاید مهم‌ترین سال پیش‌روی ایران در قرن ۲۱ باشد. از سویی فشارهای بین‌المللی و تحریم‌های کمرشکن ایالات متحده آمریکا به‌شدت اقتصاد کشور را تضعیف کرده و با روی کار آمدن ترامپ پیش‌بینی می‌شود که فشارهای اقتصادی و سیاسی از سمت آمریکا تشدید شود. از سمت دیگر، برخی سیاست‌گذاری‌ها در چند دهه اخیر منجر به ناترازی‌های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و محیط‌زیستی در کشور شده است. از منظر اقتصادی، تورم، افزایش نرخ ارز، شکاف درآمدی در کنار رشد اقتصادی نزدیک به صفر یک دهه اخیر، از منظر اجتماعی، چالش‌های متفاوت، سبک زندگی نسل‌های دهه ۷۰ و ۸۰ و مهاجرت گسترده متخصصان و دانشجویان، از نظر سیاسی؛ مسئله مشارکت پایین در سه انتخابات ریاست‌جمهوری و مجلس در چهار سال اخیر، کاهش سرمایه اجتماعی دولت، افت شدید توان بوروکراسی و ظرفیت پایین حل مسئله کشور، از نظر محیط‌زیستی؛ بحران آب، فرسایش خاک، خشک‌شدن رودخانه‌ها و تالاب‌ها، سیلاب‌ها به‌ویژه در مناطق کویری و تهدید تنوع زیستی، ایران و حیات تمدنی ایران را بیش‌ازپیش در معرض نگرانی قرار داده است. از نظر بین‌المللی، اتفاقات رخ‌داده در منطقه پس از قیام ۷ اکتبر مردم مظلوم فلسطین و خشونت سبعمانه رژیم صهیونیستی و از دست رفتن برخی تفوق‌های استراتژیک ایران در منطقه به واسطه گسترده‌شدن دامنه جنگ غزه به لبنان، سوریه و یمسن، در کنار تحریم‌های ظالمانه، فشارها بر ایران برای تغییر سیاست‌های جهانی و منطقه‌ای خود را افزایش داده است. این سلسله فشارها با نزدیک‌شدن به پایان زمان قانونی بندهایی از توافق برجام بر سر برنامه اتمی ایران فزونی یافته، به نحوی که صراحت درباره اهمیت چند ماهه آتی در سرنوشت آینده میان‌مدت کشور در کلام مقامات عالی به‌ویژه مجموعه وزارت امور خارجه به‌عنوان سکاندار مذاکرات آتی آشکار است.

مجموعه شرایط کشور و حوادث پیش‌آمده و پیش‌بینی احتمال آغاز مذاکرات مجدد با قدرت‌های بین‌المللی، برخی افراد را به این باور رسانده که ایران برای داشتن دست پر در مذاکرات و اهرم فشار برای امتیازگیری از قدرت‌های بین‌المللی باید به سمت توسعه سلاح‌های هسته‌ای و ساخت بمب اتم برود. تعداد مقالات کنوانونی به ابعاد مختلف و اغلب متناقض این پیشنهاد پرداخته‌اند و از نظر روابط بین‌الملل، اخلاق فناوری، منافع اقتصادی چنین اقدامی و… آن را شکافته و تحلیل کرده و آینده ایران پس از ساخت بمب اتم را تصویر کرده‌اند. همچنین صلح‌آمیز بودن برنامه اتمی ایران مورد تأکید مقامات ارشد سیاسی ایران در چند دهه اخیر بوده است، به نحوی که کمتر

ایران و بمب اتم

احمدرضا سازگارنژاد

کسی در حرام شرعی بودن ساخت سلاح اتمی تردید کرده است. اما من در این فرصت کوتاه بر اتم که نشان دهم این پیشنهاد چقدر با روحیه و ذات ایرانی در تناقض است و می‌تواند در تضاد با رویکرد گذشته‌گانی باشد که ایران را سربلند از بسیاری از محک‌های اخلاقی به سلامت گذرانده‌اند و از آن مانند امانتی ارزشمند با جان خود محافظت کرده‌اند؛ گذشته‌گانی که در درازنای تاریخ این سرزمین، «ایران» بماهو ایران را به دست ما رسانده‌اند و از این کهنه سرباز زمین به نیکی پاسداری کرده‌اند.

شاید بد نباشد که برای بررسی این موضوع به سراغ تاریخ برویم. دکتر حسن محبویی اردکانی در کتاب ممتاز و محققانه «تاریخ مؤسسات تمدنی جدید در ایران»، در جلد نخست، با اشاره به تاریخچه به کار رفتن توپ به‌عنوان یک ابزار جنگی مدرن در عهد شاه عباس صفوی، توضیح می‌دهد که در این دوره توپخانه ایران از سوی اروپاییان و به‌ویژه پرتغالی‌ها اداره می‌شده است. او در باب چرایی چنین اتفاقی می‌افزاید که یکی از دلایلی که احتمالا مانع به‌کارگیری این سلاح از سوی نظامیان ایران در آن دوره بوده، این است که نظامیان «به کار بردن چنین سلاح خون‌ریز و وحشتناکی را علیه افراد بشر عملی پرشرم» می‌دانستند. این درک از سلاح و ابزار جنگی نشانگر روحیه‌ای ارزشمند نزد ایرانیان در بهره‌گیری از وسایل نظامی مدرن است، به‌ویژه در عصری که دسترسی به سلاح‌های مدرن ضامن تفوق نظامی کشورها در جنگ‌ها مانع به‌کارگیری این سلاح از سوی نظامیان تاریخی نشان می‌دهد که نگاه و نگرش به استفاده از سلاح تا چه حد برای سربازان در آن دوره کلیدی بوده و استفاده از سلاح‌هایی که در دوره خود نوعی سلاح کشتار جمعی محسوب می‌شدند، چقدر با حساسیت‌های اخلاقی و انسانی مواجه بوده است. بر همه روشن است که بمب اتم و سلاح‌های اتمی در زمره وحشتناک‌ترین و خون‌ریزترین سلاح‌هایی هستند که تاکنون از طریق بشر طراحی و استفاده شده است، به شکلی که یک بار استفاده از آن در جنگ جهانی به دست آمریکا در ژاپن و مشاهده اثرات دهشتناک آن، جهانیان را به این نتیجه رسانده که تحت هیچ شرایطی نباید چنین سلاحی به‌عنوان یک سلاح متعارف استفاده شود.

سیر و گرایش بشر بر حسب طبع و فطرتش همواره به سوی «اختلاف» در حرکت است. همان فطرتی که او را به تشکیل «اجتماع مدنی» دعوت می‌کند، همان فطرت نیز او را به سمت «اختلاف» سوق می‌دهد، زیرا از یک طرف بسیاری

از رفتارهای انسان براساس نظام تخیل او سر می‌زند و از طرف دیگر ماهیت «اجتماعی مدنی» دارند که انسان را وادار به پذیرش اجماع می‌کند.

احسان لکر سرنوشت تلخ و سیاه نیروهای شرکتی را به سیر و گرایش بشر تشبیه کنیم، وضعیت اسفناک این فشر هم به محلی برای «اجماع و اختلاف» بین دولت، مجلس شورای اسلامی، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت تبدیل مبدل شده است.

به استناد ماده ۶ قانون کار که منضم به بند ۲ و ۴ اصل ۴۳، بند ۶ اصل دوم و اصول ۲۰، ۱۹ و ۲۸ است، … مقرر شده که افراد حق دارند شغلی را که به آن مایل هستند و مخالف اسلام و مصالح عمومی و حقوق دیگران نیست، برگزینند.

کارگران از محروم‌ترین اقشار جامعه هستند که در بسیاری از حداقل‌های زندگی محروم هستند. امروزه به دلیل شرایط نامساعد اقتصادی، بحران‌های مالی، تورم افسارگسیخته، کاهش ارزش پول ملی، گرانی بی‌رویه مسکن و… شرایط زندگی این فشر به بحرانی‌ترین وضع خود رسیده است. مزید بر موارد مطروحه دست‌مزد پایین، نادیده‌گرفتن حقوق انسانی، نبود امنیت شغلی، پرداخت‌نشدن حقوق تعریف‌شده در قانون کار از طرف کارفرما و… را می‌توان نام برد که مبین و بیانگر تضییع کامل حقوق کارگر است.

علاوه بر موارد یادشده و بدتر از همه اینها، واسطه‌ای به نام «پیمانکار» است.

این شرکت‌های پیمانکاری استعماری به نظام برده‌داری نوینی تبدیل شده‌اند که حقوق کارگر را از کارفرما دریافت می‌کنند، اما حقوقی پایین‌تر از مصوبه شورای‌عالی کار به کارگر پرداخت می‌کنند. رشد قارچ‌گونه، رات و لابی این شرکت‌ها از یک سو سبب بدبختی اجتماعی، تبعیض، بی‌عدالتی، نادیده‌گرفتن حقوق انسانی و استثمار نیروی کار و از سویی دیگر برای این شرکت‌ها موجب منفعت‌گرایی، برده‌داری و کسب سودهای هنگفت بادآورده شده است.

شرکت‌هایی که نحوه شکل‌گیری و ماهیت وجودی آنها برای جامعه مبرهن و مشخص است و هیچ‌گونه فعالیت اقتصادی ندارند، برای تداوم حیات خود باید طبقه‌ای را از حقوق انسانیت کینند تا خود کسب سود کنند و به حیات خود ادامه دهند.

با این‌همه ادله و این‌همه آسیب‌های جدی اجتماعی، اقتصادی و… بعد از چندین سال طرح تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی درگیر بوروکراسی کشنده اداری بین دولت، مجلس، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام است.

این طرح به منظور ازبین‌بردن واسطه‌گری شرکت‌های پیمانکاری پس از سال‌ها طرح و معطلی در دولت و مجلس سرانجام به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. بعد از چندین بار پاس‌کاری و رفت‌وبرگشت بین مجلس و شورای نگهبان، با توجه، تفسیر و توضیح کارشناسان و مسئولان ذی‌ربط و اعضای کمیسیون اجتماعی که این طرح بار مالی برای دولت ندارد که هیچ، بلکه به صرفه‌جویی در بیت‌المال کمک می‌کند، زیرا این نیروها درحال حاضر مشغول به کار هستند و از بیت‌المال حقوق

به نظر بسیاری که جهان را از زاویه دید قدرت و به‌ویژه قدرت نظامی و سیاسی تحلیل می‌کنند، سلاح اتمی یک گزینه مشابه دیگر گزینه‌هاست که در صورت لزوم و برای دفاع از کشور باید به سراغ آن رفت و از آن بهره برد، اما پرسش کلیدی در اینجا نهفته است که آیا این نخستین باری است که ایران در چنین شرایطی قرار گرفته؟ و در طول تاریخ پرفرازونشیب این سرزمین، آیا تفوق و قدرت نظامی، «ایران» را حفظ کرده است؟ بدیهی است که در گذشته بلند این سرزمین، ایران کم شکست نظامی بزرگ که منجر به از دست رفتن غرور ملی، سرزمین‌های تحت تصرف و حتی دولت و حکومت مرکزی شده باشد، تحمل نکرده است؛ از اسکندر مقدونی تا اعراب، چنگیزخان، چالدران و تا اشغال ایران در هنگام جنگ جهانی دوم. همه اینها تجارب تلخ ملی ایرانیان است اما هیچ‌کدام از این تلخ‌کامی‌ها تواناست «ایران» را تهدید کند. دراین‌میان، چیزی در گوهره وجودی و آگاهی جمعی ایرانیان نهفته بود که ایران را حفظ کرد، چیزی فراتر از تکنولوژی پیشرفته نظامی و سلاح‌های به‌روز، و آن چیز به طور خلاصه فرهنگ، ادبیات و زبان شیرین فارسی بوده است. گوهری که تاکنون زنده و با سرشت ما آکنده بوده است. تاریخ پرماجرای ایران نشان داده که ایرانیان در کمتر موقعیتی استانداردهای اخلاقی خود را فدای مسائل دیگر کرده‌اند و همین زمینه‌ساز پایداری ایران بوده است. روزی کوروش گفت: «اینجا مامن است، بر آن دیوار بلند نسازید» و در جایی دیگر فردوسی از دل تاریخ ندا می‌دهد:

دربخ است ایران که ویران شود

کنان پلنگان و شیران شود
به نظر نگارنده، منظور فردوسی از این بیت ماندگار شاهنامه، معنایی فراتر از حفظ سرزمین ایران است. حکیمی که شاهنامه را با ستایش خداوند خرد آغاز می‌کند، منظورش از ایران، روحیه ایرانی است که بر پایه خردورزی، مهرورزی و نوع‌دوستی استوار است و دربخ خوردنش از ویران‌شدن ایران به دست پلنگان و شیران، تبدیل‌شدن ایران به جایگاهی است که درنده‌خوبی جایگزین خردورزی و دادورزی شود. حال ما با این پرسش کلیدی و تاریخی مواجهیم که آیا ساختن بمب اتم به از دست رفتن روحیه‌ای که قرن‌ها و هزاره‌ها ایران را زنده نگه داشته، می‌ارزد؟ آیا توسعه ابزاری که از اساس یک سلاح کشتار جمعی است و باعث نابودی مردم، محیط زیست و سرزمین‌های اطراف آن می‌شود، با روحیه ایرانی سازگار است؟ باور دارم که کسانی که از پیمودن چنین مسیری دفاع می‌کنند، استانداردهای اخلاقی ایرانی‌بودن را زیر سؤال می‌برند و ما را با یک سرنمندی تاریخی نزد نیاکان و اجدادمان تنها می‌گذارند.

نیروهای شرکتی، قربانی بوروکراسی اداری

دریافت می‌کنند و فقط با حذف ۳۵ هزار شرکت واسطه‌ای به بیت‌المال کمک خواهد شد، به تأیید شورای نگهبان رسید.

متاسفانه پس از طی فرآیند طولانی در مجلس شورای اسلامی و بررسی‌های دقیق و کارشناسانه شورای نگهبان، این طرح با سد مستحکمی به اسم مجمع تشخیص مصلحت نظام برخورد کرده است.

عدم تأیید و ابلاغ نهایی این طرح از طرف مجمع تشخیص موجب نگرانی‌های فراوان، یأس اجتماعی، شرایط کاری نامطلوب و حقوق ناعادلانه و… شده است.

با توجه به شرایط سخت کارگران، مستندات قانونی و تأکیدات مقام معظم رهبری دال بر انجام این طرح، شایسته است که مجمع تشخیص به این موضوع پایان دهد.

دلایل و مستندات این طرح:

۱. اهمیت امنیت شغلی و بهبود معیشتی کارگران

وضعیت بلاتکلیفی، نبود امنیت شغلی و شرایط نامطلوب کارگران خلاف اصول ۲۸ قانون اساسی است.

۲. تأکید مقام معظم رهبری بر امنیت شغلی و عدالت اجتماعی
ایشان به‌صراحت بیان کرده‌اند «کارگران ستون اصلی جامعه هستند و باید با تأمین امنیت شغلی و بهبود وضعیت معیشتی آنان، به آنان حق و منزلت‌شان را بازگرداند».

اجرائی‌نشدن این طرح به معنی بی‌توجهی به خواست مقام معظم رهبری است.

۳. مستندات قانونی و ضرورت اجرای طرح مطابق قوانین

طرح ساماندهی پس از بررسی‌های دقیق کارشناسان و مسئولان مربوطه محرز شد که کاملا منطبق بر اصول قانون اساسی و دیگر قوانین کشور است. اصول جهل‌وسوم و بیست‌ونهم قانون اساسی بر تأمین عدالت اجتماعی و… تأکید داشته است.

بنابراین اجرائی‌نشدن این طرح مصداق زیر سؤال بردن اصول یادشده قانون اساسی است.

«یک پرسش مهم و بنیادی از مخالفان طرح تبدیل وضعیت نیروهای شرکتی

چرا شرکت‌هایی که هیچ‌گونه فعالیت اقتصادی ندارند و حیات و ممت‌شان بستگی به حقوق کارگر دارد و باید حق کارگر را تضییع کنند تا حیات‌شان تداوم داشته باشد، مجمع تشخیص مصلحت نظام به دنبال دفاع از آنها است و به دنبال حذف واسطه‌گری آنها نیست؟

باوجوداین جامعه کارگری کشور انتظار دارد در راستای تحقق عدالت اجتماعی، ایجاد همستگی اجتماعی، امنیت شغلی، بهبود وضعیت زندگی و حمایت از حقوق قشر کارگر مجمع تشخیص مصلحت نظام با تسریع در تصویب نهایی و ابلاغ آن به دغدغه حیاتی این فشر پایان دهد.

نتیجه

بلاتکلیفی و اجرائی‌نشدن این طرح یأس اجتماعی، ناراضی‌تی هرچه بیشتر و شکاف عمیق بین جامعه و دولت را به بار خواهد آورد.

الزام‌آور است که مجمع تشخیص مصلحت نظام با تدبیر و عقلانیت بیشتر به این طرح بنگرد و با تأیید این موضوع در راستای ترمیم رابطه این فشر و دولت اقدام عاجل انجام دهد.

خبر برگزیده

سرنوشت پنج کرسی خالی

مجلس شورای اسلامی چه می‌شود؟

دبیر ستاد انتخابات کشور گفت: مصوبه مجلس شورای اسلامی درباره تمدید دوره شورای شهر در صورت تأیید در شورای نگهبان باید در مجمع تشخیص مصلحت نظام هم بررسی شود.

به گزارش ایسنا، پنج کرسی مجلس شورای اسلامی در حوزه‌های تبریز، بندرانزلی، بندرعباس، بستان‌آباد و نقده و اشنویه خالی است و نمایندگان این حوزه‌ها از مجلس به دولت رفته‌اند. مسعود پزشکیان، نماینده تبریز، به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد. عبدالکریم حسین‌زاده، نماینده نقده و اشنویه به عنوان معاون توسعه روستایی رئیس‌جمهور، احمد دنیامالی، نماینده بندرانزلی به عنوان وزیر ورزش، نوری‌قلنجی، نماینده بستان‌آباد به عنوان وزیر جهاد کشاورزی و محمد آشوری به عنوان استاندار بندرعباس انتخاب شده و از بهارستان خارج شدند.

براساس قانون، انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس شورای اسلامی باید هم‌زمان با اولین انتخابات پیش‌رو یعنی با انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا در روز ۳۰ خرداد ۱۴۰۴ برگزار شود. کسانی که در این انتخابات می‌توانند شرکت کنند که شش ماه قبل از موعد پیش‌ثبت‌نام (۸ تا ۱۴ مرداد)، از سمت‌های خود استعفا داده باشند. با توجه به اینکه کرسی‌های بندرانزلی، بندرعباس، بستان‌آباد و نقده و اشنویه بعد از این مدت خالی شد، شورای نگهبان براساس قانون اجازه نداد انتخابات میان‌دوره‌ای در این حوزه‌ها برگزار شود و ثبت‌نام فقط در حوزه تبریز انجام شد.

اما نمایندگان مجلس شورای اسلامی در روز ۷ بهمن با تمدید شش‌ماهه دوره فعلی شوراهای فعلی شهر و روستا موافقت کردند تا فرصتی برای برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس دوازدهم ایجاد شود. بر این اساس، دوره ششم شورای شوراهای اسلامی شهر و روستا و شهرداران و دهیاران منتخب آنها در ۲۳ دی‌ماه ۱۴۰۴ خاتمه یافته و دوره هفتم این شورا و منتخبان آنها از ۲۴ دی‌ماه ۱۴۰۴ آغاز می‌شود.

در جلسه علنی روز ۷ بهمن، مالک شریعتی، نماینده تهران، در جریان بررسی طرح اصلاح قانون انتخابات شوراها پیشنهادی برای تمدید دوره فعلی شوراها مطرح کرد که به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. شریعتی در توضیح پیشنهاد خود اظهار کرد: «درحال‌حاضر برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس شورای اسلامی با اشکال مواجه است و امکان برگزاری آن وجود ندارد. مجلس هم که با تمدید یک‌ساله دوره ششم شوراها مخالفت کرد، لذا برای حل این مشکل پیشنهاد تمدید شش‌ماهه دوره ششم شوراها را دارد. با این تمدید شش‌ماهه فرصت برای برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس شورای اسلامی فراهم می‌شود و به نوعی کمکی برای حل این معضل به شمار می‌آید.»

محمد قسیم عثمانی، نماینده بوکان در مجلس شورای اسلامی، به عنوان مخالف گفت: «عملکرد شوراها در برخی از نقاط به اندازه‌ای بد بوده که مردم برای اتمام کار آنها لحظه‌شماری می‌کنند. پس ما نباید با این ناکارآمدی همراه شویم.» علی خضریان به عنوان موافق این پیشنهاد اظهار کرد: «این موضوع راهکاری برای رفع مشکلات است.»

شهرام دبیری، معاون پارلمانی رئیس‌جمهور نیز اظهار کرد: «اگر این تمدید شش‌ماهه در برگزاری انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس شورای اسلامی و آمادگی دولت برای برگزاری انتخابات تأثیرگذار باشد، ما با آن موافق هستیم.»

محسن اسلامی، دبیر ستاد انتخابات کشور، در گفت‌وگو با ایسنا درباره مصوبه مجلس درباره «تمدید شش‌ماهه دوره ششم شوراهای اسلامی شهر و روستا»، اظهار کرد: «این مصوبه هنوز به صورت قانون درنیامده و مبنای عملکرد ستاد انتخابات کشور نیز قانون فعلی انتخابات است. مصوبه مجلس ابتدا باید در شورای نگهبان بررسی شود و در صورت تأیید به مجمع تشخیص مصلحت نظام برود؛ زیرا سیاست‌های کلی انتخابات وجود دارد و هر اصلاح قانونی در زمینه انتخابات باید در مجمع تشخیص مصلحت نظام مغایرت

مصلحت نظام نیز بررسی شود و اگر مجمع تشخیص مصلحت نظام مغایرت یا ابهامی نداشته باشد، این مصوبه به قانون تبدیل می‌شود.